स दक्षिणापाङ्गनिविष्टमुष्टिं नतांसमाकुञ्चितसव्यपादम् ।
ददर्श चक्रीकृतचारुचापं प्रहर्तुमभ्युद्यतमात्मयोनिम् ॥ ७० ॥
तपःपरामर्शविवृद्धमन्योर्भ्रूभङ्गदुष्प्रेक्ष्यमुखस्य तस्य ।
स्फुरन्नुदर्चिः सहसा तृतीयादक्ष्णः कृशानुः किल निष्पपात ॥ ७१ ॥
क्रोधं प्रभो संहर संहरेति यावद्गिरः खे मरुतां चरन्ति ।
तावत्स वह्निर्भवनेत्रजन्मा भस्मावशेषं मदनं चकार ॥ ७२ ॥
तीव्राभिषङ्गप्रभवेन वृत्तिं मोहेन संस्तम्भयतेन्द्रियाणाम् ।
अज्ञातभर्तृव्यसना मुहूर्तं कृतोपकारेव रतिर्बभूव ॥ ७३ ॥
तमाशु विघ्नं तपसस्तपस्वी वनस्पतिं वज्र इवावभज्य ।
स्त्रीसन्निकर्षं परिहर्तुमिच्छन्नन्तर्दधे भूतपतिः सभूतः ॥ ७४ ॥

---

70. Conspexitque Kámam, qui pugno dextri oculi angulo apposito, humeris demissis, sinistroque pede curvato, flexili arcu incurvato ad feriendum paratus erat.

71. Ira propter impetum in meditationem adaucta, dumque os propter superciliorum contractionem vix intueri poterat, subito e tertio eius oculo prosiluit ignis lucens sursumque flammans.

72. „Cohibe iram! Cohibe iram, domine!" Hae deorum voces dum per aera sonarent, ignis ille e Sivae oculo genitus amoris deum in cineres redegit.

73. Stupore ex acerba hac afflictione orto, qui sensuum actionem cohibebat, Rati deae, quia mariti necem non sentiebat, officium quasi praestabatur.

74. Daemonum dominus, castigationibus intentus, cum celeriter Kámam, castigationum impedimentum, fregisset, veluti fulmen arborem frangit, feminae vicinitatem evitaturus, una cum daemonibus evanuit.